

מסורת הש"ס

(א) בקרל חמ"ב צידיה
מהרסנו, (ב) [מרו"ק יח:],
(ג) [ג'ל יוסף, (ד) [ברכות
כו: ע"ש, (ה) פסחים קט.
ע"ש, (ו) [שם, (ז) ג' מאות
ללא דוקא וכן כל שלש מאות
בש"ס רש"ב פסחים קט.,
(ח) נדרים לט: ע"ש,
(ט) לעיל קג: (י) [נדרים
לט:], (כ) מגילה ד"ה, (ל) ב"ב
ע"ד.

מוסף רש"י

נפשי עם פלשמים אגוזו שערי כמותו
ומה לי בכן שהם מקיימין אפילו מה
שאני מזנו לשחוק אגוזו עכשיו כמותם
כדי להפיק דעתם: ועוד דקאמר
לכו. עשו תחילת תכלת ד' כנפות
הבגד וזו ק"ד: תכלת חשבו מפני מה
לא יאמר לעשות לו הבגד כולו
תכלת: אפיין גלימא דתכלתא.
קח לך בגדים של תכלת וכסיניהו
לכולהו מתיבתא וכסה בזהו צה"מ
אחה וחצרותי: קנא לאסשו. אל
(הסתר) [תסתין] עם משה. קניו
היינו מהרה: וגטו לו מחוז מחסה.
יאל מחוז למחנה שלא יחשדוהו
עוד: מאלן שאין מחזיקין במחלוקת.
שמחל על כבודו והוא עצמו הלך
בצטל מחלוקת: חולק על רבו.
חולק על ישיבתו: אשר הלו על משה
על אהרן צעדס קרה בצדוהם על
ה'. מעלה עליהם הכבוד כאלו היו
חולקים כלפי שכינה: מריצה. תגר
וקטטה לפטפט נדדו דברים:
מהרעם. רומר על רבו שטוה לו
מדה כבושה ומדה אכזרית:
מהררר. מחפה עליו דברים:
אקלידי. מפתחות: וקולפי.
מנעולים: דיגילוי. כולם המפתחות
והמנעולים של עור היו ואעפ"כ
היו שלש מאות פרות טעונות. ל"א
היו עור הדי: ללא מן הצלועין
ולא מן השרופין. אלא במגפה

ת כל מי שהיה צא לקרוא
קליטתו אתון אמר הבו חד מי'
עצירי תער על [כל] צרם
רעי כמו צטולא דכופתא

וסתרתה למזיה כל ד
והכי אבלעו להו איר
חזי מאי קעביד משה
שוויה כהנא רבא ל
דכהנא אי אתיא תרו
אתו מעשר דשקילתו
לכהן ועוד דגיז ליה
כופתא עינא ירב במ
גמי קא עביד אמרה
דידיה אמר איהו
פלשתים ועוד דקאמ
אי ס"ד תכלתא חשי

דכתב² חכמות נשים
ואזו פלת און בן קר³
חמש⁴ אש⁵ו של קר⁶
ממבני ישראל חמש⁷
שבעדה קריא מועז
שנים ולקבוע חדשים
שם בכל העולם
פניו מה שמועה שמעו
נחמני א"ר יונתן ש
למשנא⁸ ויקנאו למש
בר יצחק מלמד שכב
אש⁹ו ממש שנאמר
לו מחוץ למחנה
דתי ואביר אמר ר
במחלוקת דאמר ר
עובר בלא שנאמר
וכעדתי רב אשי אמ
הכא ביד משה לו
לו עוד הכא נא יד
החולק על מלכות
נחש כתיב הכא¹⁰
און הוזהר

ממת: ולא קרת. ר"נ היו לל
וואתה ווארן איש מחמתו [ב]
שנשרפה נשמתו וגוף קיים
לדכתיב צפרשת פנחס [שם כז]

וסותרתה למזיה כל דאתא חזיה הדר אדרכי
 ויהכי אבלעו להו איתתיה דקרח אמרה ליה
 חזי מאי קעביד משה איהו הוה מלכא לאחור
 שוויה כהנא רבא לבני אחוריי שווינהו סגני
 דכהנא אי אתיא תרומה אמר תיהוי לכתן אי
 אתו מעשר דשקילתו אתון אמר הכו חד מ'
 לכתן ועוד דגייז ליה למזייכו ומטלל לכו כי
 כופתא עינא ירב במזייכו אמר לה הא איה
 נגמי קא עביד אמרה ליה כיון דכולהו רבותא
 דידיה אמר איהו נמי ¹תמות נפשי עם
 פלשתים ועוד דקאמר לכו עבדיתו תכלתא
 אי ס"ד תכלתא חשיבא [מצות] אפיק גלימי
 דתכלתא וכסינהו לכולהו מתיבתך היינו
 דכתיב ²חכמות נשים בנתה ביתה זו אשתו
 של און בן פלת ואולת ³בידה תהרסנה זו
 אשתו של קרח ⁴ויקומו לפני משה ואנשים
 מבני ישראל חמשים ומאתים מיוחדים
 שבעדה קריאי מועד שהיו יודעים לעבר
 שנים ולקבוע חדשים אנשי שם שהיה להם
 שם בכל העולם ⁵וישמע משה ויפול על
 פניו מה שמועה שמע ⁶אמר רבי שמואל בר
 נחמני א"ר יונתן שחשדוהו מאשת איש
 שנאמר ⁷ויקנאו למשה במחנה א"ר שמואל
 בר יצחק מלמד שכל אחד ואחד קנא את
 אשתו ממשה שנאמר ⁸ומשה יקח את האהל
 וינמיט לו מחוץ למחנה ⁹ויקם משה וילך אל
 דתן ואבירם אמר ר"ל מכאן שאין מחזיקין
 במחלוקת דאמר רב כל המחזיק במחלוקת
 עובר בלאו שנאמר ¹⁰ולא יהיה כקרח
 וכעדתו רב אישי אמר ראוי ליצטרע כתיב
 הכא ביד משה לו וכתיב התם ¹¹ויאמר ה'
 לו עוד הכא נא ידך בחיך אמר ר' ¹²יוסי כל
 החולק על מלכות בית דוד ראוי להכישו
 נחש כתיב הכא ¹³ויזבח אדוניו צאן ובקר
 ומריא עם אבן הנוחלת וכתיב התם ¹⁴עם חמת

מת: ולא קרה. ר"י היו לזכר קרה דכתיב חמשים ומאתים מחמתו ואתה ואהרן איש מחמתו [במדבר כז]: מן הצלועים ומן השרופין היה. שנשפעה נשמתו וגוף קיים ואח"כ נתגלגל עד מקום הצלועין ונבלע דכתיב צרפת פתח [שם כט] ותבלע אותם ואת קרה מהם. ורבי יוחנן דאמר לא מה הצלועין ולא מה

השְׂרֹפִין דְּרִישׁ לִיה לְהֵאֵי וְאֵת קֶרֶת
לְאֶחָיו וְאֵת קֶרֶת צְמוֹת הָעֵדָה
צִמְּפָה: וְקָרָה צְהִייוֹהּ. מִדְּכִמְצִי
וְתֹאכֵל אֶת הַחֲמִשִּׁים וּמֵאֲחֵים אִישׁ
מִקְרִיבֵי הַקֶּטֶר וְקָרָה מִמִּקְרִיבֵי
הַקֶּטֶר הַזֶּה דְּכִמְצִי חֲמִשִּׁים וּמֵאֲחֵים
מִחֲמֹת וְאֵתָה וְאֶהְרֵן אִישׁ מִחֲמֹתָ.
אִ"נ וְאֵת לְרִצּוֹת קֶרֶת עֲמֵה: שֶׁמֶשׁ
יֵרָה עֲמֵד וְזֹלָה. לְעֵיל מִיֵּינָה כְּתִיב
וְתִצְקֶה אֶרֶץ בְּשַׁעַת בְּקִיעַת הָאֶרֶץ
שֶׁנִּצְלְעוּ בְּקֶרֶק עֲמֵשׁ וִירָה עֵלֹ
לְאוֹתוֹ רְקִיעַ שֶׁשָּׁמוֹ זִבּוֹל וְאִמְרוּ לְהִקְצֶה
אֵם אִי אֲתָה עֹשֶׂה דִין לָן עֲמֵרֵם
מִקֶּרֶת עֲדֹתוֹ: לֹא נִזְכָּר. וְהֵאֵר
לְעֹלָם: כִּכְבוֹדֵי אֵם מִחִיטָה. שֶׁהִרִי
בְּכָל יוֹם מַלְכֵי מִזְרָח וּמַעֲרָב בְּשַׁעַת
שִׁמְעִינָן כְּתִרְיָהֵן בְּרֹאשׁם מִשְׁתַּחֲוִים
לְחֵמָה: וְהִאֲדִינָה לֹא נִפְקִי עַד
דְּמֹחוּ לָהּ. שְׁכָן גֹּזֵר עֲלֵיהֶם הַמֶּקוֹם
כֵּן שִׁמְעִי. לִ"א וְהִאֲדִינָה לֹא נִפְקִי
מֵאַחֵר שֶׁרָאָה שֶׁהִקְפִּיד הַקִּצְיָה עַל
שְׁלָל מִיחוּ לְכַבּוֹד עַד דְּמֹחוּ עַל
לֹא נִפְקִי שֶׁחֲסוּ לְכַבּוֹד הַמֶּקוֹם לֹא
צִי אִלֵּם שִׁמְשַׁתְּחוּם לְשִׁמְשׁ וִירָח:
אִין כָּל חֲדָשׁ תַּחַם הַשֶּׁמֶשׁ. וְאִי
גִיְהֵנִס לֹא אֲזִרִי עַד הֵהוּא שַׁעֲתָא
הוּא לִיָּה חֲדָשׁ: לִקְרוֹבֵי פִתְחָה.
שִׁיקְרָב פִּתְחָה שֶׁל גִּיְהֵנִס וְתַפְתָּה
הָאֶרֶץ צִמְקוֹס שָׁהֵן: נִפְצָלָה. מִלְּשׁוֹן
(יִשְׁעֵיהֶם ח) עִיר צְלוֹרָה. הַתִּקְוָן לָהֵן
הַקִּצְיָה מִקּוֹם גִּבּוֹה שֶׁלָּה עֲמֵמִיקוֹ
כָּל כֵּךְ בְּגִיְהֵנִס וְלֹא מִחוּ: טֵייעָא.
סוֹחֵר יִשְׁמַעֲלֵל: צִלְעֵי. מִקּוֹם
שֶׁנִּצְלְעוּ לָשׁ עֲדַת קֶרֶת: צֹעָא.
רָאָה נִקֵּב שִׁמְמֵנו יֵאֵל עֵשׂ: גִּבְצָה.
גִּיְהֵ: אֲמִשִּׁיָּה. שֶׁרָה אֲתָה צִמִּים. לָשׁוֹן
(בִּרְכוֹת דף יד:) מִשִּׁי יִדִּיָּה: (וְכָל)
שְׁלֵשִׁים יוֹם. חוֹזֵר לְגִיְהֵנִס וְעוֹלָה לְשֵׁם):
לִ"ל

ק.

עין משפט
נר מצוה

לג א ב ג ד מיי' פ"ה
מהל' ת"ת הל' ח סמג
עשין יב טוש"ע י"ד סי'
רמב סעיף 3:

תורה אור השלם

1. ויאמר משמון תמונת
נבשח עם פלשתים ועל
גבעת ופל פלשתים על
הספרנים ועל כל הקם
ואשר בו וידעו המיתם
ואשר המית במותו רבים
מאשר המית בדורו:
שופטים טו
2. חכמות ופני בנותה
בינתה ואולת בידה
משלי יד
3. וקמוז לפני משה
ואנשיים מבני ישראל
והחכמות ומותים נשיאי
העדה קראי מועד אנשי
מבדבד טו ב
4. וישמע המלך ופל על
במדבר טו ד
5. וקמוז למשה במכתה
לאחריו קדוש י:
חללים קו טו
6. ומשה יקח את המטה
ועל מן מחורן למכתה
וירדוק מן המפתח וקרא
לו אהל מועד וקהל כל
בני ישראל י: יצא אל אהל
למועד אשר מחור
שמות לו א
7. וקם משה וקח אל
ידן ואבנים ולכלב אתריו
וקמי ישראל:
במדבר טו טח
8. ופרון לבני ישראל
ללעזא לאשר יא קרב
איש ור אשר לא מועד
אתרן הוא להקטיר
במקדש לפני י: ולא ידע
בקרן וכעדתו כאשר
דבר י: ביד משה לו:
במדבר יז א
9. ויאמר לו לו עור כבא
גא ידו בתוקף קראי ידו
במקדש ויהא ובה ידו
מערערת כשלה:
שמות יז
10. ויחבב אדוניו צאן
ויקרב ומריא עם אבן
ההחלת אש צלע קם
ורגל וקרא את כל אתיו
בני המעל ולכלב אנשי
העדה עבדי המעל:
מלכים א ט
11. וקם רעב ולחמי צאן
שמות מרייו וקם ההמות
אשאלש כם עם המת וקהל
דריים כל י:
12. ובני אלהב במדל
ידון ואבנים קראי ידן
ואבנים קראי העדה
העל הצו על משה ועל
אתרן בעדת קרח
בהחלם על י:
במדבר כו ט
13. וקם בני מריבה
תהו בני ישראל את
י: וקדש כם:
במדבר כז א
14. ויאמר משה בן י:
לכם בערב קשר לאכל
ולחם בבקר לשבע
שמות כז ב
15. ויהיה קם אלהים
ובמשה וקהל העליתיו
מממצרים למות במדבר
בן יאן קחם וקאן מים
והשפושם קחה עלתם
הקחל: מכדבא כח א
16. קרע חלצה
קראית תחת השמש עשר
שומר לבקליו וקח י:
חלצה כח ב:

17. ואשר עשה לדתן ולאבירים בני אלאבא בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת במידים ואת אהליהם ואת כל זקוקים אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: דברים י"א 18. ותבלע אתם ואת במידים ואת כל האדם אשר לקח ואת כל הרכוש: במדבר יז 19. ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאתים: ואש יצאה מאת יי' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריביו הקטר: במדבר יז 20. קשש ירח עמד וכל לאור חציו: והכל לבנה בקר חציו: חזקו ג' יא 22. ואם בריה את פיה ובלע אתם ואת כל אשר להם ירדו חיים שאלה יידעם כי נאצו האנשים האלה את יי': במדבר יז 23. מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חן: ונבני קרח אתו: במדבר יז 24.